

Snerydning før i tiden. (Før Sneploven var opfundet.)

Tilbage i tiden, omkring 1940 og fremefter, havde Povlsker sogn et Sogneråd, bestående af en formand, og et mindre antal fastboende personer, der var valgt til posten. Alle havde de været opstillet på en lidt politisk liste, socialdemokrater med deres mand, og venstre med deres osv. Sognerådet valgte så senere, enkeltpersoner, ud af de opstillede og valgte fra lokalområdet, til opgaver som, at vedligeholde sognets vejnet, snerydning osv. Opgaver, der havde lidt i retning af politimæssig karakter, havde man en Sandemand til, han kunne bl.a. vie (gifte) folk, der ikke ønskede en kirkelig velsignelse. En gang om året, hyrede Sandemanden, hos den stedlige Købmandsforretning i Snogebæk kontorplads, så folk fra sognet kunne komme her og forny eller oprette nye Hundetegn, til alle sognets hunde. Hundetegn var lovpligtigt dengang, som jeg husker det, var der indbygget en ansvarsforsikring i dette Hundetegn.

Sne-foged.

Nu er det så, at min far Aage Peter Pedersen, "Godthaab", Sdr. Mose, Snogebæk, kommer ind i billedet, han får tildelt opgaven/arbejdet som Sne-foged i Sdr. Mose (Smedevej – Sdr. Mosevej) området. Vejnettet her skulle holdes farbart, så læge, ambulance, postbud og mælkekusk med egne køretøjer, uhindret kunne komme frem. Posten dengang, udgik fra Nexø, hvor der var stillet en cykel med tasker til rådighed, for det Landpostbud der havde opgaven. Det siger sig selv, at vinterhalvåret, tit kunne være noget af en opgave, for den stakkels mand, der havde opgaven med, at få posten frem inden fyraften. Når han endelig nåede "Godthaab", på en af de strenge vinterdage, tilbød far tit at spænde hesten foran kanen, for at få den sidste del af posten ud.

Medhjælp til opgaven, med at få snedriverne gravet fri fra vejnettet, skulle far selv skaffe/hente blandt fiskere og andet godtfolk i Snogebæk, fra det mere centrale bybillede, når opgaven var der. Det viste sig at være mere svært, eller næsten umulig, alle havde gode grunde og undskyldninger for at slippe. De har nok i at rydde privat, fra indgang til havelåge, og opgaven her lå uden for egentlig bymidte, så min far måtte opgive, og henvender sig til det daglige krydsekontor på nuværende Havnevej, hvor fagforeningens folk daglig skulle indfinde sig, for at få deres kryds, og dermed daglønnen. Her kunne normalt hentes hjælp, af de såkaldte daglejere, til kortere opgaver. Nu blev de så tilsagt til snerydning, og skulle stille med egen skovl, på et af min fars udvalgte steder, og det fungerede, en dagløn var meget værd dengang. Kun en person i bybilledet, fik han aldrig ud med sneskovlen, han var af tysk afstamning, og boede sammen med sin tyske kone i Bøje-renden i Snogebæk.

Tiden fra dengang og til i dag har ændret sig meget, for det første er sneploven opfundet, både til lastvogn og traktor, og tilmed er der blevet længere imellem, en rigtig vinter som dengang. En mild vinter, som vi kender flest af i dag, kan klares med en af Regionkommunens lastvogne, lastet med nogle tons salt, og en påmonteret spredemaskine.

Melvin Erik Pedersen, var dreng på "Godthaab" i 1940erne.

Mail: melvin.p@outlook.dk